

Cementiri de Sant Marçal

Montseny

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Al costat de la capella de Sant Marçal

Coordenades:

Latitud: 41.803593786149
Longitud: 2.420329680512
UTM Est (X): 451846
UTM Nord (Y): 4628132

Classificació

Número de fitxa 08137 - 222
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XI-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Terrassa. C. Vinyals, 49 - 08221 Terrassa (Barcelona)
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dc., 03/08/2022 - 14:07

Descripció

El cementiri de Sant Marçal està situat al costat del mur de tramuntana de la capella. Es tracta d'un recinte rectangular amb murs de pedra, que s'obre a ponent amb una porta de forja coronada amb una creu. A l'interior, entre els contraforts de la capella, s'hi observen diverses làpides, una d'elles amb llosa de pedra i

unes cadenes que la delimiten.

Història

Sant Marçà és un antic monestir benedictí que està documentat des de l'any 1053. Va ser erigida l'any 1066 com a abadia pel bisbe Guillem de Balsareny i l'any 1097 ja consta com a priorat de Sant Esteve de Banyoles. Els monjos van deixar el lloc poc després per anar a Santa Magdalena de Mosqueroles o Sant Marçal de Baix, però el bisbe de Vic els va fer retornar l'any 1104, quan fou consagrada de nou. Entre els anys 1135 i 1140 va tenir un nou abat de nom Elies que li va permetre durant aquest període de temps passar de priorat a abadia. A l'església hi ha documentat un altar de Santa Maria des de principi del segle XIII i en tenia cura un sacerdot de Santa Maria de Mosqueroles. A partir del segle XIV a Sant Marçal només hi va quedar un sacerdot i un o dos monjos. L'any 1624, quan ja no hi havia vida monàstica, el priorat i les seves rendes van passar a la Congregació Claustral benedictina. En època moderna ja consta com a sufragània de Sant Julià de Montseny, amb cementiri propi. L'any 1725 la casa prioral va ser renovada. A la capella només s'hi diu missa el dia del seu aplec, mentre que la casa prioral fa molts anys, que s'utilitza com a hostel per a excursionistes i visitants.

Bibliografia

COMAS, P.; CASTELLS, J. (1994). *Esglésies i ermites del Montseny i del seu entorn*. Cardedeu: Museu-Arxiu Tomàs Balvey.

GAVIN, J.M. (1990). *Inventari d'esglésies. Vol 23. Vallès Oriental*. Barcelona: Pòrtic.

MARTÍ, J.M, et al. (1981). *Catàleg monumental de l'Arquebisbat de Barcelona*. Vol I. Barcelona: Arxiu Diocesà de Barcelona.

PLADEVALL, A., dir. (1984). *Catalunya Romànica: el Vallès Occidental i el Vallès Oriental*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.

PAGÈS, M. (2014). *Estels, ermites i esglesioles del Montseny*. Sant Celoni: Impremta Pagès.

PLADEVALL, A. (1989). *"El Monestir de Sant Marçal del Montseny", Monografies del Montseny, núm. 4*. Viladrau: Amics del Montseny.

